

Baraković Emir
Mustafe Hukića 33
75 000, Tuzla
Tel: 060 306 1480
e-mail: emir.bar@gmail.com

Federalno ministarstvo razvoja,
Poduzetništva i obrta
Dr. Ante Starčevića bb
88 000, Mostar

Predmet: Žalba na rješenje Službe za ekonomski razvoj poduzetništvo i poljoprivredu Grada Tuzle
broj: 04-17-9287/22-Al od 18.04.2022. godine.

Navedenim rješenjem je odbijen zahtjev za izdavanje odobrenja o obavljanju djelatnosti srođne obrtu iz razloga koji su navedeni u obrazloženju rješenja a koja nemaju uporište u pozitivnom zakonodavstvu.

Naime, u obrazloženju je navedena odredba člana 4. stav 1. zakona o obrtu i srođnim djelatnostima u FBiH (Sl.novine FBiH, broj 75/21), kojom je propisano: **da se pod dopuštenom djelatnosti smatra svaka privredna i druga djelatnost koja nije zakonom zabranjena.**

Te se navodi član 3. Zakona o advokaturi FBiH, koja propisuje advokatsku djelatnost iz čega se može zaključiti da se isti tumači kao „**ZABRANA**“ iako navedena odredba niti **isključuje** niti **zabranjuje** obavljanje navedenih djelatnosti ostalim pravnicima sa položenim pravosudnim ispitom ili bez ili magistrima pravnih nauka, nego samo propisuje djelatnost advokata. **Zakon niti u jednom propisu nije zabranio da navedeni mogu raditi poslove izrade pravnih akata, pravnog savjetovanja i vršenja drugih pravnih poslova, ali jeste jasno i nedvosmisleno OGRANIČIO zastupanje na sudu u smislu odredaba člana 301. Zakona o parničnom postupku FBiH i člana 53. Zakona o krivičnom postupku FBiH. Te je potpuno neutemeljeno odbijanje zahtjeva, jer se označenom šifrom djelatnosti ne predviđa zastupanje na sudu.**

Nadalje, u obrazloženju se navodi Mišljenje Federalnog Ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta, broj:08-02-373 od 01.06.2011 godine i mišljenje iz dopisa Regionalne Advokatske komore Tuzla broj:346/22 od 11.04.2022 godine, u kojima se navodi da se navedena djelatnost ne može registrovati po Zakonu o o obrtu i srođnim djelatnostima, te donosi **paušalan** zaključak da navedene mogu obavljati samo advokati, notari i arbitri.

Data mišljenja sama po sebi nisu pravno obavezujuća, dok je ovom u slučaju potpuno irelevantno mišljenje regionalne Advokatske komore Tuzla, čak što više je diskriminirajuće, kao i mišljenje Federalnog Ministarstva razvoja, poduzetništva i obrta. Jer prema njihovom mišljenju iako *NIGDJE* zakonom *NIJE* zabranjeno obavljanje navedene djelatnosti, kako to propisuje Zakon o obrtu, ja kao diplomirani pravnik sa položenim pravosudnim ispitom *NE MOGU RADITI* ono za što sam se godinama obrazovao, pa zatim radio i na što sam odvojio godine svog truda i sredstava radi sticanja iskustva i znanja. NAVEDENO JE APSURDNO I POTPUNO PRAVNO NEUTEMELJENO, TE PREDSTAVLJA OČIGLEDNU DISKRIMINACIJU u skladu sa odredbom člana 6. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije BiH.

Posebno ističem činjenicu da je Zakon o obrtu federalni zakon i da se isti odnosi na sve građane Federacije BiH, te da je u skladu sa istim u drugim opštinama i gradovima pozitivno rješeni **IDENTIČNI** zahtjevi. Tako da u Vitezu imamo Administrativni ured Pravnik, u Lukavcu imamo dva Administrativno pravna ureda, od kojih je kao dokaz priloženo i rješenje kojim se odbrava obavljanje djelatnosti srodne obrtu, kao i mnogi drugi uredi u FBiH.

U skladu sa navedenim, kao i odredbom člana 3. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije BiH koji propisuje da je neposredna diskriminacija je svako različito postupanje po osnovama određenim članom 2. ovog zakona, odnosno svako djelovanje ili propuštanje djelovanja kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla biti dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupe lica u sličnim situacijama, je više nego očigledno da sam rješenjem koje se pobija ovom žalbom **DISKRIMINIRAN** u odnosu na moje sugrađane i kolege iz drugih gradova, **na način da sam doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na druga lica koja su se nalazili u sličnoj a u ovom slučaju ISTOJ situaciji.**

Na kraju ću se osvrnuti na član 9. i član 10. Stav 2. Zakona o upravnom postupku FBiH koji je naveden od strane postupajuće službene osobe u nadležnom organu kao i izvedenog zaključaka koji nije utemeljen u **LOGICI** (na kojoj se i zasnivaju navedena načela upravnog postupka), iz razloga što isti uzima pravno neobavezujuća **mišljenja** kao relevantna, te na temelju istih donosi negativno rješenje, dok pravosnažno rješenje kojim se odbrava identičan zahtjev od strane prvostepenog organa iz drugog grada uopšte ne cjeni kao relevantno.

A naročito zbog toga što u navedenim mišljenjima nigdje nije navedena niti jedna zakonska odredba koja "de iure" zabranjuje obavljanje ove djelatnosti kako je to propisano članom 4. Zakona o obrtu FBiH.

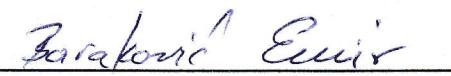
Stoga predlažem da prvostepeni organ rješi postupak u skladu sa odredbom člana 232. Stav 1. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH.

MOLIM VAS ZA HITNOST U POSTUPANJU IZ RAZLOGA ŠTO MI JE ODOBREN PROGRAM SUFINANSIRANJA SAMOZAPOŠLJAVANJA OD STRANE FEDERALNOG ZAVODA ZA ZAPOŠLJAVANJE KOJI JE OGRANIČEN VREMENSKIM ROKOM.

Dostavnjeno:

- Naslovu
- Instituciji ombudsmena za ljudska prava u BiH

U Tuzli, 22.04.2022. godine.

Baraković Emir